

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 530/2012-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. októbra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti D., zastúpenej spoločnosťou E., s. r. o., B., v mene ktorej koná advokát Mgr. T. R., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie jej veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 4 C 274/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti D. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. septembra 2012 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti D. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie jej veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej aj „okresný súd“) sp. zn. 4 C 274/2008 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, že ňou ako žalobcom „*bol 12.2.2007 podaný žalobný návrh o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam*“. Sťažovateľka po opísaní stavu konania pred okresným súdom, ktorý do podania tejto sťažnosti nerozhodol o jej viacerých návrhoch na zmenu účastníkov konania, je toho názoru, že okresný súd je v jej veci nečinný, v dôsledku čoho dochádza k porušovaniu jej označeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a preto v závere sťažnosti navrhla, aby ústavný súd vyniesol tento nález:

„1. Okresný súd Piešťany vo veci vedenej pod sp. zn. 4 C 274/08 porušil právo sťažovateľa, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 274/08 p r i k a z u je konať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

3. Sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 4.000,-Eur (slovom štyritisíc eur), ktoré je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Piešťany je p o v i n n ý zaplatiť sťažovateľovi náhradu trov konania vo výške 323,52 Eur, .na účet právneho zástupcu sťažovateľa, č. účtu 0632448508/0900, vedený v Slovenskej sporiteľni, a. s., variabilný symbol 20072580, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach,

na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd vychádzajúc z obsahu sťažnosti konštatuje, že sťažnosť napriek tomu, že sťažovateľka je zastúpená advokátom, nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom. Ustanovenie § 20 zákona o ústavnom súde sa v celom rozsahu vzťahuje aj na sťažnosť podľa § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde.

Z už uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde). Inak povedané, každý návrh bez výnimky musí spĺňať všeobecné náležitosti. Všeobecné náležitosti sa týkajú formy a obsahu návrhu. Až na výnimky, ktoré v danej veci nie sú relevantné, je ústavný súd pritom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

V prípadoch obligatórneho zastúpenia navrhovateľa advokátom v konaní pred ústavným súdom (čo platí aj v danej veci, pozn.) je základným procesným prameňom práva ustanovenie § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Citované zákonné ustanovenie procesného poriadku (vo vzťahu k iným právnym predpisom ide o predpis *lex specialis*) vymedzuje nevyhnutné náležitosti právneho zastupovania v konaní pred ústavným súdom, ktoré musia byť splnené a ktoré nie je možné zmluvne ani inak obmedziť (obdobne napr. I. ÚS 339/2012).

Ústavný súd zistil, že predložená sťažnosť neobsahuje zákonom o ústavnom súde predpísanú náležitosť, a to riadne, akceptovateľné splnomocnenie pre účely zastupovania sťažovateľky v konaní pred ústavným súdom.

Splnomocnenie pre advokáta neobsahuje skutočnosť, že sa udeľuje v konaní pred ústavným súdom. Uvedená skutočnosť je podstatnou náležitosťou podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Keďže nie je splnená zákonná podmienka, ktorá vyplýva z už citovaného ustanovenia § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a teda návrh nemá všetky zákonom ustanovené náležitosti, nie je teda spôsobilý ani vyvolať začatie konania.

V tomto smere sa žiada dodať, že preukázanie zastúpenia riadnou plnou mocou pre účely konania pred ústavným súdom nie je len formálnou náležitosťou sťažnosti. Podľa názoru ústavného súdu to vyplýva nielen z príslušnej osobitnej právnej úpravy, ale aj charakteru konania pred ústavným súdom.

Ústavný súd už vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 117/05 z 11. mája 2005 uviedol: „Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom.“ Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

Ústavný súd z uvedeného dôvodu a so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľky konštatuje, že sťažnosť nespĺňa náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej už ústavný súd rozhodol (prekážka *res iudicata*), okrem prípadov, v ktorých sa

rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené (m. m. II. ÚS 93/2011). Na základe uvedeného má sťažovateľka stále možnosť za predpokladu splnenia všetkých náležitostí obrátiť sa na ústavný súd s novým podaním v prípade, ak by v napadnutom konaní dochádzalo k zbytočným priet'ahom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. októbra 2012